

அப்போது எனக்கு 21வயதுகள் நிரம்பியிருந்தன. நான் கர்ப்பமாயிருந்தேன். எனது கணவர் என்னையெனினால் ஏற்றி, பக்கத்து இருக்கையில் அமர்ந்திருந்த இளைஞர் ஒருவரிடம் எனக்கு ஏதாவது உதவிகள் தேவையாயின் செய்து கொடுக்கும் படி சொல்லி விட்டான். கொழும்பிலிருந்து கொடிகாமத்திற்குத் தனியாகப் பயணிப்பது எனக்குப் புது அனுபவம். அதனால் சற்றுப் பயமாகவும், தயக்கமாகவும் இருந்தது.

மீண்டும் மாதங்கள் மட்டுமே ஆனதால் எனது கர்ப்பமான வயிறு வெளியில் தெரியவில்லை. கர்ப்பமான பெண்களுக்குள்ள வழமையான இயல்புகள் என்னையும் விட்டு வகைக்கவில்லை. சத்தியிலும், கும்பட்டலிலும் அதானாலான அசௌகரியங்களிலும் நான் நன்கு மெலிந்திருந்தேன். பிப்போட்ட பச்சை நிறச் சலே உடுத்தியிருந்தேன். அதற்கு மச்சிங்காக பச்சை மறைக்கப்பட்டதும் என உடம்போடு ஓடிப்பயிர்ந்தது.

என் கணவரின் சிபாரிசு இல்லாமலே எனக்கு உதவத் தயாராக இருந்தான் அந்த இளைஞன். ரெயின் வெளிக்கீட்டு, என்னையெனினால் விட்டு என் கணவர் பிரிந்த கையோடு அந்த இளைஞன் அவசரமாக எழுந்து என் இருக்கைக்கு வந்து விட்டான். "என்ன வேண்டும்?" அவன் கேட்ட விதமே எனக்கு என்னவோ போலிருந்தது. அவனைப் பார்க்கவே எனக்குப் பிடிக்கவில்லை.

சடாரென்று எழுந்து நான் இன்னொரு இருக்கைக்கு நகர்ந்தேன். வெறுமையாக இருந்த அந்த இருக்கையில் இருந்து அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தேன். அவன் என்னையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். "வந்து இங்கே இரண்டே" என்பது போல சைகை செய்தான். நான் அவசரமாகத் திரும்பி விட்டேன்.

றாகம வரையிரச்சன்கைகள் எதுவும் இல்லை. தனியாகத்தான் இருந்தேன். அவன் வந்து என் பக்கலில் அமர்ந்து விடுவானோ என்ற பயம் மட்டும் என்னைத் தொந்தரவு செய்து கொண்டே இருந்தது.

நான் எதிர்பாராத ஒரு கணத்தில் றாகம புகையிரதநிலையத்தில், என் பக்கலில் இன்னொரு இளைஞன் வந்து அமர்ந்தான். நான் ஜன்னல் பக்கமாக நன்கு தள்ளி அமர்ந்தேன். அவன் என் பக்கம் திரும்பி மெதுவாகச் சிரித்தான். சாந்தமாக இருந்தான். மதுலாமவன் மலே இருந்த பயம் இவன் மலே எனக்கு வரவில்லை. ஆனாலும் சங்கடமாக இருந்தது.

வறையெங்காவது இடமிருக்கிறதா என எட்டிப் பார்த்தேன். எல்லா இருக்கைகளும் நிரம்பி வழிந்தன. இரண்டாமவன் என்னோடு மெதுமெதுவாகப் பசே ஆரம்பித்தான். நான் கஸ்டப் பட்டும் பதில் சொன்னேன். தனக்கு சாப்பாடு வாங்கப் போகும் போது எனக்கும் ஏதாவது வாங்கிக் கொண்டு வர வேண்டாமா எனக் கேட்டான். வயிற்றுக்கு மட்டலுக்கு ஏதாவது சாப்பிட்டால் நல்லாயிருக்கும் போலிருந்தது. ஒரு சாண்ட்விச் வாங்கும் படி சொல்லிக் காசு கொடுத்தேன். காசை வேண்ட மறுத்தான். "காசு வேண்டாவிட்டால் எனக்கு சாண்ட்விச் வேண்டாம்" என்றேன். காசை வாங்கிக் கொண்டு போய், சாண்ட்விச் வாங்கிக் கொண்டு வந்தான். அவன் மலே கொஞ்சம் நன்றியாயிருந்தது.

இப்போது சரளமாக அவன் என்னுடன் பசேத் தொடங்கி விட்டான். பலகலகை கழகத்தில் பதிக் கிறேன் என்றான். சாதாரணமாகக் கதைத்துக் கொண்டு போனவன் திடீரென "ஐலவ் யூ" என்றான். "நான் திரும்பணமானவள்" என்றேன். அவன் நம்பவில்லை. சூத்தமாக அவன் நம்பவில்லை. "நான் கர்ப்பமாகக் கட்ட இருக்கிறேன்"

என்றனே. அவன் நம்பவதே இல்லலை. நான் முழுப்பொய் சொல்வதாகவதே அவன் நம்பினான். என்னதை தன்னுடன் வவூனியாவூக்கு வந்து விடும் பதி கட்டான். நான் சமத்தித்தால் என் வீட்டுக்கு வரவூம் தயாராக இருந்தான். தனது முகவரியதைத் தருகிறனே என்றான். "வணேட்டாம்" என்று சொல்லி விட்டனே.

வவூனியா புகையிரதநிலையம் வந்ததும் ரயினை விட்டு இறங்க மனமின்றி அப்படியே இருந்தான். என்னுடன் யாழ்ப்பாணம் வரப் போகிறனே என்றான். அவனது செய்கை சற்றுக் குழந்தைப் பிள்ளைத் தனமாகவதே இருந்தது. "போய் உங்கள் பல்கலைக்கழகப் பதிப்பதைத் தொடருங்கள்" என்றனே. அரமைனதோடு இறங்கிச் சினேறான்.

வவூனியாவில் ரயினால் இறங்கும் வரை அவன் வரம்பு மீறவூமில்லை. நான் கர்ப்பமாயிருக்கிறனே என்பதை நம்பவூமில்லை.

இப்போது அவன் ஒரு பட்டதாரியாக இருக்கலாம். அல்லது எமது நாட்டின் போர் அவனை அடித்துப் புரட்டி அகதியாக் கி இருக்கலாம். அல்லது இன்னும் ஏதாவது நடந்திருக்கலாம். எதுவாயினும் ...

அவனை என் நினவூகளிலிருந்து முற்று முழுதாகத் தடுக்கியறெந்து விட முடியவில்லை. எப்போதாவது வந்து முகம் காட்டிப் போகிறான்.

சந்திரவதனா
ஜேர்மனி
27.5.2004

[Post a Comment](#)

Comments

சந்திரவதனா,

எப்போதும்மே ரயில் பயணங்கள் சுவாரசியமானவை :) ஆனால், இந்த "கண்டவூடன் காதல்" தான் ட

இவ்வார இறுதியில் நான் பதியவிரும்பும் "பல்லவியும் சரணமும் - 25" போட்டியில் கலந்து கொள்

என்றென்றும் அன்புடன்

[enRenRum-anbudan.BALA](#)

Posted by

பாலா!

நீங்கள் குறிப்பிடும் தாலி,மெட்டி போன்றவற்றை எங்களிடத்தில் திரும்பமான ட

ஏனெனில் ரயிலில் (யாழ்தவேலி) யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து புறப்பட்டு கொழும்பு

எனவதே தமிழ் பணிகள் விதவகைகள் மாதிரிதான் பயணம் செய்வார்கள் யாழ்தவேலி

எனது தந்தை வலையை செய்தது கொழும்புக்கண்மையில் உள்ள ஒரு ஊரில் எ

அப்போது எனது தாய் பொட்டு ,தாலி இல்லாமல் பயணம் செய்ததும் அப்போ

அண்மையில் எங்கோபடித்தனை ஈழத்தமிழர்களுக்கு தமிழ்மலே பற்று அதிக

[□□□□□□](#)

Posted by

: 27.5.200

சந்திரா

பதிவு சுவாரஸ்யமாயிருந்தது.

கரிகாலன் உங்கள் பின்னட்டத்தில் உள்ள சயெய்தி என்ன மிக

Posted by
nayaki

selva

: 27

நல்ல பதிவு!

Posted by
[hi](#)

[ntma](#)

: 27.5.2

வதனா

உங்கள் பதிவு நன்றாக உள்ளது.

நமது நாட்டில் இரயில் பயணங்களில் சுவாரிசமான

Posted by
ARUVI

மொழிபெயர்ப்புகள் கதைகள்து நடபைல வி

மலே சிலபினன் ட்டங்களபை பார்த்தால

தாலி + மெட்டி இவையுடன் பயிரிந்தால -

இப்படி ஒரு ரயில் பயணத்தை வதைத்துத் தால

Posted by

அக் கா,

இக் கதையை வாசித் தபலோது எனக் கும்

Posted by Sanjeevan: 28.5.2005 11:

Dear karikAlan,

thangkaL viLakkaththiRku nanRi.

purinthu koNtEn.

Posted by

RenRum-anbudan.BALA

en

நல்லதொரு பதிவு. மிக இயல்பாய்

Posted by

கண்டவாடன காதுல வியப்பில

□□□□□□□□□□

பாலாவுக்குகுக் கொடூத்த விள

□□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□, □□□□□□□□

உங்கள் வரவுக்கும பதிவுக

அருவி நீங்கள் அருவி பத்திரிக

□□□□□□□□□□

உங்கள் வரவுக்கும கருத்து

ஆண்களே இந்தப் பதிவை வர

□□□□□□□□□□, □□.□□.□□□□□□□□

உங்கள் கருத்துக்களுக்காகும்

Posted by

□□

□□□□□□□□

ரசனையான பதிவு. வாசிக்க

Posted by
rmala

Ni

ஒரு பரேந்தருக் காதலசை

Posted by

□□

□□□□□□ □□□□□□□□□□...

Written by சந் திரவதனா

Wednesday, 04 August 2010 04:58 - Last Updated Thursday, 19 December 2013 08:23

